

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: **VÁŠOVÁ Viktorie**

Obor: režie-dramaturgie ALD

Oponent diplomové práce: doc. Miroslav Krobot

Práce nese název **Prvek nahodilosti ovlivňující kompozici během procesu zkoušení** a zabývá se prvkem náhody ve zkušebním procesu a tím jak lze nebo nelze nepředvídatelné impulsy zapojovat do konceptu inscenace.

Autorka si na začátku práce položila otázku: co je to, co proměňuje připravenou vizi inscenace v procesu zkoušek. Náhoda? Intuice tvůrců? Nebo ještě něco jiného? Cituje z Brookova deníku zkoušek Tragedie Carmen, kde se píše o krajních pólech mezi spontaneitou a konvencí a na zkoušení ji zajímá – předpokládám, že balancování a nikoliv bilancování – jde pravděpodobně o překlep- mezi těmito dvěma póly. Vymezení práce je jasné a čitelné a z hlediska volby tématu je pokládám za originální a neotřelé.

Práce začíná historickým a vědeckým exkurzem na téma náhoda a nahodilost. Zdařilý souhrn občas naznačuje autorčin filozofický úhel pohledu na tvorbu a její zdroje. Cituji: "V evropském kontextu je těžké náhodu nejen pojmenovat, ale i přijmout. Nikdo nechce Boha, co vrhá kostky. Kdo věří na osud, náhodu také nepřipouští. Ne každý přistoupí na to, že život je řetězcem náhodných okamžiků. Náhodu je těžké si připouštět i proto, že ji neumíme vysvětlit. Možná ji ale vysvětlovat ani nechceme. Třeba nám to nepřísluší a není to ani potřeba." Konec citátu.

Následující kapitola téma přenáší na pole umění pod názvem: Záměrná náhoda v umění a dokládá význam náhody a nahodilosti v tvorbě například Johna Cage, Juliana Becka nebo Judith Maliny.

V souvislosti s vymezením tématu bych rád položil první otázku. Existuje rozdíl mezi pojmy „náhoda“ a „nahodilost“ nebo se jedná o významově totožné pojmy? Rád bych ocenil, že práce není dojmologickým souhrnem toho, co student na katedře absolvoval za dobu svého studia, ale důslednou reflexi tématu práce a na pozadí režijní práce na inscenacích.

Jedná se o semestrální práci herec v situaci s volbou dvou obrazů z filmu Gosford Park, inscenace autorského textu Antický košík pod nebesy, klausury na téma Mýtus /Pohádka pod názvem Allerneq: Tabu a absolventská inscenace Ada, inscenace, jež měla dle autorky hledat spojnici mezi vědou a uměním, krásu v matematice a poetičnost v analytickém myšlení.

Nejzajímavější z celé práce jsou poslední dvě kapitoly. První nese název Otevřenost a svoboda zkoušení a poukazuje na nezbytnost záměru, pokud se umělec odváží pracovat s prvkem náhody a nahodilosti. Pojmenovává rozdíl mezi náhodou a intuicí a konečně se pouští do problému svobody interpretace. Cituji: "Sama mám ráda, když mi jako divákovi divadelní inscenace nechává určitou volnost. Pokud je proces zkoušení kolektivní otázkou, spojují se během něj různé pohledy, tvoří se různými názory a věřím, že jistou míru otevřenosti si ponechá i výsledný tvar inscenace."

Autorka píše, že nežijeme v době, kdy by umění bylo založené na jednoznačné interpretaci, tak jak tomu bylo dříve a že dílo je dnes obecně otevřenější, svobodnější a to jak pro tvůrce, tak pro konzumenta. V této souvislosti moje druhá otázka: Jaký je dnes podle vás vztah divadelního tvůrce a jeho inscenace a diváka? Jak se proměnil? A jaký by měl nebo mohl ideálně být?

Druhá kapitola je osobní introspekci a reflexi tématu.

Viktorie Vášová napsala to kvalitní, cennou a přínosnou práci. Velmi dobře se čte a je z ní cítit osobní zaujetí spojené se schopností jednotlivé výstupy analyzovat a tématizovat.

Bakalářskou diplomovou práci **d o p o r u č u j i** k obhajobě.

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 12.6. 2017

.....

p o d p i s